

[Povl Brøndsted]

Rent finansielt kommer reglen om loft over de statslige tilskud til at gælde over hele linjen, også for landsdelsscenerne. Der ydes maksimum 50 pct., og det på finansloven fastsatte tilskud kan ikke overskrides. Ingen sikret under-skudsdækning. Andet vil være en drøm og et dræn i kulturministerens kasse.

I gældende lov er der en skævhed mellem de amter, der har landsdelsscener, og de amter, der ikke har det. I de tre amter plus Den Københavnske Landsdelsscene er der 20 ud af de 30 egnsteatre. Samtidig er ca. 15 pct. af Det Rejsende Landsteaters forestillinger spillet i disse amter, og disse amter yder ikke tilskud dertil. Denne skævhed råder lovforslag nr. L 198 bod på, så der kan ske en større geografisk spredning. Samtidig indgår danseteatret og børnete-atret under Det Rejsende Landsteaters paraply.

Egnsteatrene er ikke dødsdømte i de pågæl-dende amter, men henvist til at søge statsbevil-linger i Teaterrådet på samme måde som bør-neteatrene. Kommunerne, der altså ikke yder tilskud til Det Rejsende Landsteater, kan så bruge nogle af disse indtil i dag sparede midler til at holde de egnsteatre – både i og uden for Storkøbenhavn – i live, hvis kvalitet er dertil. Jeg synes, det er vigtigt at sige, at det også i den vurdering, som nu til dels skal foretages af Te-aterrådet, og som ministeren kan følge, i høj grad må være et spørgsmål om kvalitet. Deri ligger også et kvalitativt eksperiment. Der er tale om en større spredning og en styrkelse af bør-neteatret, og det svækker ikke det eksperimen-terende teater og alsidigheden.

Når det fra norges side påstås, at det er en styrkelse af det traditionelle og underholdende teater, er det ikke rigtigt. Det Kgl. Teater, Den Jyske Opera og Det Danske Teater har et alsidighedskrav at leve op til, og derfor ved vi, at der vil blive mange former for forestillinger at præsentere ud over landet.

Jeg synes også, det er rigtigt, at vi har set på, at abonnementsordningen har været overord-entlig god. Man kunne måske endda gå lidt vi-dere. Måske kunne der findes frem til andre former for abonnementsordning end den, vi kender.

Jeg synes også, det er godt, at vi styrker ama-tørområdet inden for teatret, for det er et af de steder, hvor jeg tror, der skabes megen teater-forståelse og megen teaterinteresse. Uddannel-serne på teaterområdet styrkes blandt dem, der

er direkte teaterudøvende, men jeg synes, det er godt, at også teknikere og andet personale kan få en kvalificeret uddannelse til det væsentlige arbejde, der gøres bag kulisserne.

Til sidst skal jeg også sige, at det er en følge af lovforslaget, at vi skal have lovforslag nr. L 199 med. Det støtter vi også fra Venstres side, og i det hele taget håber vi at få et teaterlovforslag igennem hurtigst muligt.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hidtil har det været sådan, at når en kommu-ne har taget et godt initiativ til at støtte et egn-steater, så har det udløst nogle penge fra staten, uanset om egnsteatret lå i et storbyområde eller i en landkommune. De fleste af kommunerne i storbyområderne har altså været villige til at støtte egnsteatre.

Nu skal det være sådan, at hvis en kommune i et landsdelssceneamt finder på, at den gerne vil støtte et egnsteater, støttes det ikke automa-tisk. Det kommer an på et centralt nedsat te-aterråds vurderinger af det egnsteater, som kommunen vil have.

Forekommer det ikke hr. Povl Brøndsted mærkeligt, at man ikke lader det kommunale initiativ være det bærende, men at man centralt skal have vurderet, om det kommunale initiativ egentlig var værdigt til at udløse hjælp fra sta-tens side? Jeg synes, at der er tale om centralise-ring og en hån mod de kommuner, der vil gøre noget for deres små teatre.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Det er rigtigt, som fru Ingerlise Koefoed si-ger, at den kommunale kulturpolitik vil blive censureret, i hvert fald hvis man skal søge no-gen form for tilskud.

Men hr. Povl Brøndsted taler også om egn-steatre. Jeg synes, at egnsteatre i stor udstræk-ning skal spredes ud til så mange som muligt, men når egnsteatrene ligger, hvor de gør, så er det, fordi dér bor folk. De områder, hvor der ligger mange egnsteatre, er befolkningstætte områder. Der er langt fra yderområderne og ind til teatrene. Derfor opstår der naturligvis også egnsteatre dér, hvor der er ideer og fantasi, og der er altså ikke noget at spare ifølge be-mærkningerne om Det Rejsende Landsteater.